

Pabaiga.3.[16.05.31].

Dar pabūkim kartu, neskubėkim įšeiti, nes prabėgs, nebegrįš... Mūsų gražios svajonės, kaip voratinklis nuo galingų jėgų tikrai neplyš... Palengva mano virpanti ranka po Tavo visą švelnų kūną slyš... Šokdamos nedrasiai Meilės šokį mano rankos, Tavo jautriausias vietas nuogo kūno tikrai aplankys... Ir niekas Mums tikrai nesutrukdys mėgautis vienas kitu, net skaistus, išdykęs, rytinis saulės spindulys... Kai Mes valgome kartu saldžias, nuogas braškes nakties žaisme, Mūsų kūnus saldžius ima virpulus... Manes niekas taip ir niekada nepavyš, net greičiausias traukinys, aš greitas lyg stipriausias tornadas... Ateityje Mūsų abiejų laukia įspūdingas Trinidadas, tenai Mes pasijusime lyg išsvajotame rojuje... Noriu aš su Tavimi gyventi tik šviesiame rytojuje... Beprotiškai aš bijau tamsos būdamas vienas... Iš begalinio, niūraus liūdesio aš savo galingu žvilgsniu griau nu net storiausias sienas... Taip, kaip aš galiu, gali ne kiekvienas.....

Šiandien iššaušo graži diena, atskrido trisdešimt vienas brolis, juodvarniu lakstantis, ištikimas tyrai Meilei... Jau trisdešimt viena diena praėjo, kai Mūsų begalo ugningi žvilgsniai susitiko jausmų sukuryje... Kas bus pas Mus klasingoje ateityje niekas nežino... Išdykusiems Amūrams Meilės aukos beprotiškai aštrių strėlių taip ir negražino... Mano tyri jausmai, kuriuos jaučiu Tau, reikalauja Tavo neginčijimo pripažinimo... Abipusė, nekalta Meilė laukia aistringų jausmų prasiveržimo... Aš laikiu Tavo aistros ir geismo įsiveržimo... Ji įsiverš nelauktai iš Tavo sielos gelmių lyg klasingas vulkanas... Kai aš Tave bučiuoju saldžiai, mane aplaisto išdykęs jausmų fontanas... Noriu aš būti stiprus ir nenugalimas uraganas, atskričiau aš pas Tave akimirksniu, greitai tada, kai Tau būtų begalo liūdna ir nyku... Nepyk, Tu ant manęs, labai prašau, kad aš šalia Tavęs retai būnu... Būdamas vienas aš vienatvės klasingoje šalyje būnu....

Sakau aš Tau, mano Sonete sudie, o Lemtie, viskam ateina pabaiga! Blogiausia, kai ji yra liūdna! Pabaigos pradžia buvo ilga, viskas vystėsi ne taip, kaip man reikėjo! Aukščiausios jėgos iš beribio dangaus į Mus bejėgius akylai žiūrėjo! Gal reikėjo pasirinkti kitą išėjimą iš klasingo gyvenimo labirinto?! Jau per vėlu kažką keisti ir sugryžti atgal! Laiko Mes atsukti negalime ir sustabdyti Mums jo niekaip nepavyks! Net nesvarbu kieno vardus žuvėdros Bermudų trikampyje klyks, nutiks taip, kaip turėjo nutikti ir nesvarbu, jei kas Tau gali nepatiki, nelinkiu niekam nelaimingam likti, nelinkiu niekam, kad ašaromis sūriomis, kam pradėtų netikėtai snigti! Svarbiausia einant klasingame gyvenimo kelyje nerandant išėjimo į laisvę nenusilpti, reiks tada savo likimu, duotu galingu gamtos jėgu nusivilti! Tai mano paskutinios eilės! Tai mano paskutinės minčių kreivės, išdėstytos virtualioje erdvėje! Man visai negraudu, o atvirkščiai džiugu....

Pabaiga.3.[16.05.31].

